

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010271
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5815010271.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 24. apríla 2018 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovanými V. O. a M. O., proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/85/2015 zo dňa 18.4.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaných V. O. a M. O. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/85/2015 z 18.4.2017 boli obžalovaní V. O. a M. O. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr. zák., spáchanými v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

„dňa 01.11.2014 v čase okolo 03:45 hod. na nábřeží Oravskej priehrady pred barom Imperia v Námestove spoločne fyzicky napadli U. V. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, občana Dominikánskej republiky, a to tak, že ho päťami rúk udierali do hlavy, na čo menovaný spadol na zem, kde na neho vulgárne kričali „ty neger, rozkopte negra, kokot čierny“ a podobne a následne ho kopali do hlavy, bokov a taktiež do rúk, ktorými sa bránil, čím mu spôsobili tržnezmliaždenú ranu na pravom obočí, pomliaždenie a krvný výron v oblasti pravej očnice a zlomeninu stredného článku IV. prsta ľavej ruky bez posunu kostných úlomkov s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 30 dní“.

Za to súd obžalovanému V. O. podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu obžalovanému podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu na 30 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 0T/12/2015 zo dňa 30.3.2015 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) rokov.

Obžalovanému M. O. podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu na 24 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovaným povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 576,80 Eur z titulu uplatneného nároku na náhradu škody.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný súdny proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaniami obžalovaných a prokurátora.

Obžalovaný V. O. odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom svojich obhajcov JUDr. Jána Garaja (č.l. 371 - 373) a Mgr. Petra Kupku (č.l. 408 - 416). V odôvodnení podaného odvolania v podstate uviedol, že sa cíti byť nevinný. Podrobným spôsobom poukázal na ustálenú judikatúru Ústavných súdov ČR a SR, Najvyššieho súdu SR ako aj Krajských súdov SR. Obžalovaný namietal porušenie práva na jeho obhajobu, a to v súvislosti so zastupovaním na hlavnom pojednávaní prostredníctvom advokátskeho koncipienta. K uvedenému zastupovaniu nedal výslovný súhlas. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania spochybnil skutkové okolnosti prípadu, uvedené v napadnutom rozsudku okresného súdu. Poškodeného fyzicky nenapadol, a preto sa stíhaného trestného činu nemohol dopustiť. Rozsudok okresného súdu preto v tejto časti označil ako nepreskúmateľný. Rozsudku chýba konzistentné vyhodnotenie skutkového stavu. Tento je chybný, nesprávny, formalistický a nezákonný. V odôvodnení rozsudku sú formálne zhrnuté najmä výsluchy svedkov s nekritickým hodnotením. Obžalovaný preto poukázal na príslušné ustanovenia Trestného poriadku, ktoré upravujú hodnotenie zabezpečených a vykonaných dôkazov. Výpoveď poškodeného bola podľa jeho názoru nedôveryhodná, rozporuplná a nedostatočná. V ďalšej časti sa venoval obsahu výpovedí zainteresovaných svedkov, ktoré ho podľa jeho názoru neusvedčili zo stíhanej trestnej činnosti. Súd prvého stupňa nedostatočným spôsobom vyhodnotil výpovede svedkov, ktoré svedčili v jeho prospech. Taktiež spochybnili závery znaleckého dokazovania ohľadne spôsobu vzniku a príčiny zranení poškodeného. Jednotlivé dôkazy neumožnili okresnému súdu prijať záver o jeho vine. Poškodený si nedostatočným spôsobom uplatnil nárok na náhradu škody.

Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby druhostupňový súd pri splnení podmienok podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný M. O. odôvodnil podané odvolanie podaním z 8.1.2018, zažurnalizovaným na č.l. 423 - 432. V obsahu podaného odvolania uviedol v podstate tie isté skutočnosti ako obžalovaný V. O.. Zo stíhaného trestného činu sa cítil byť nevinným. Podrobne poukázal na znenia ustanovení §§ 2 ods. 7, 168 ods. 1, 285 písm. a), 285 písm. b), 320 ods. 1 písm. a), 321 ods. 1, 36 ods. 2, 168 ods. 1 Tr. por. Taktiež obdobne ako obžalovaný V. O. poukázal na súvisiace nálezy Ústavného súdu SR, podľa ktorých mal byť napadnutý rozsudok nezákonný. V ďalšej časti sa podrobne zaoberal jednotlivými dôvodmi napadnutého rozsudku s tým, že prvostupňový súd si nekriticky osvojil priebeh skutkového deja tak, ako ho opísal poškodený. Výpoveď poškodeného označil za nevierohodnú. Spochybnil výpovede zainteresovaných svedkov a tieto ho podľa názoru neusvedčili zo stíhaného trestného činu. Podľa názoru obžalovaného prokurátor v konkrétnom trestnom konaní neunesol dôkazné bremeno, ktoré vyplýva zo zákona a v trestnom stíhaní neboli produkované žiadne relevantné dôkazy, svedčiace o jeho vine. Už podaná obžaloba nebola zákonná, nakoľko vychádzala len z pravdepodobných konštrukcií. Poškodený si neuplatnil právo na náhradu škody zákonným spôsobom.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne navrhol,

aby krajský súd pri splnení podmienok podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor okresnej prokuratúry podaným odvolaním napadol rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uložených trestoch, a to v neprospech obžalovaných. V úvode podaného odvolania opísal výrokové časti napadnutého rozsudku. V ďalšej časti prokurátor poukázal na hodnotenia osôb obidvoch obžalovaných s tým, že V. O. už bol v minulosti súdne trestaný. Prokurátor poukázal na zásady platné pre ukladanie trestov a domáhal sa uloženia prísnejších trestov. Z obsahu podaného odvolania krajský súd nezistil aké druhy trestov a ich výmery prokurátor navrhol uložiť.

Odvolaním prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uložených trestoch s tým, aby krajský súd o týchto sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí obidvaja obžalovaní zotrvali na písomných dôvodoch podaných odvolaní. Krajskému súdu navrhli v zmysle ich záverov aj rozhodnúť. Odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Prokurátor v konečnom návrhu upresnil, že obžalovanému V. O. po zrušení napadnutého rozsudku navrhuje uložiť prísnejší podmienený trest odňatia slobody v druhej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a M. O. v prvej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zároveň navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaných a prokurátora boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaných nie sú dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine a uložených trestoch.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaných nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaní boli zo spáchania trestnej činnosti usvedčení procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patrili výpovede poškodeného, zainteresovaných svedkov, listiny dôležité pre trestné konanie, ako i výsledky znaleckého dokazovania. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania, uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaných odvolaní obžalovaných je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. Pokiaľ sa týka argumentov obžalovaného V. O. o porušení jeho práva na obhajobu v súvislosti s konaním advokátskeho koncipienta, krajský súd zistil, že tieto nie sú dôvodné. Obžalovaný V. O. bol dňa 10.3.2016 osobne prítomný na konanom hlavnom pojednávaní Okresného súdu Námestovo. Na základe poverenia zo dňa 9.3.2015 JUDr. Andrej Chlapík zastupoval pri tomto úkone JUDr. Dušana Chlapíka. Obžalovaný mal jednoznačnú vedomosť, že na predmetnom hlavnom pojednávaní je ako obhajca prítomný JUDr. Andrej Chlapík. Na č. I. 217 spisového materiálu je zaznamenaná porada obžalovaného V. O. s obhajcom JUDr. Andrejom Chlapíkom. Po uvedenej porade s obhajcom obžalovaný navrhol vykonať hlavné pojednávanie. Obžalovaný žiadnym spôsobom nenamietal prítomnosť JUDr. Andreja Chlapíka na hlavnom pojednávaní. Z tohto dôvodu „de facto“ vyjadril súhlas s osobou obhajcu, ktorý ho zastupoval v trestnom stíhaní. Z uvedeného dôvodu nemohli byť pre zmenu osoby obhajcu porušené jeho práva na obhajobu.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s výrokmi okresného súdu ohľadne viny obžalovaných. Obžalovaní boli zo spáchania trestnej činnosti jednoznačne usvedčení výpoveďou poškodeného U. V. Y. F.. Poškodený podrobným spôsobom opísal akým spôsobom bol napadnutý zo strany obžalovaných. Spôsobené zranenia poškodeného dokumentovali listinné dôkazy, a to z prvotných lekárskeho ošetrení, ako aj znalecký posudok MUDr. Jána Jelenčíka. Verziu poškodeného o fyzickom napadnutí zo strany obžalovaných taktiež potvrdili zakročujúci príslušníci polície, svedkovia V. N. a A. G.. Protiprávne konanie obžalovaných bolo ďalej dokumentované svedeckými výpoveďami svedkov U. Y. a F. Y.. Výpovede svedkov O. A. a M.H. okresný súd správne vyhodnotil ako nevierohodné. Tieto výpovede boli v rozpore s dôkazmi, uvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré svedčili o tom, že nedorozumenie a následné fyzické napadnutie poškodeného vyprovokovali a uskutočnili obidvaja obžalovaní. Napadnutie poškodeného potvrdili aj svedecké výpovede O. M. a L. W.. Podrobné znenia týchto výpovedí sú súčasťou odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Pre uvedené krajský súd v časti namietanej viny nezistil porušenie zákona a vinu obžalovaných ustálil obdobne ako okresný súd. Príčinou vzniku konfliktu a napadnutia poškodeného bolo opísané konanie obžalovaných V. O. a M. O.. Krajský súd preto v tejto časti v neuvedených podrobnostiach v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V nadväznosti na citované ustanovenia Trestného zákona a odvolanie prokurátora krajský súd vyhodnotil uložené tresty obžalovaným ako zákonné. Podmienečné tresty odňatia slobody zodpovedali platným základným zásadám pre ukladanie trestov, uvedených v § 34 Tr. zák. Odvolaciemu súdu sa javilo ako neúčelné, a to aj v rámci zachovania stability súdnych rozhodnutí, rušiť napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uložených trestoch a obžalovaným ukladať tie isté druhy trestov s prísnejšou výmerou. Podmienečné tresty odňatia slobody dostatočným spôsobom zabezpečia účel trestu z významu individuálnej ako aj generálnej prevencie trestu. V neposlednom rade krajský súd zvyrazňuje aj tú skutočnosť, že stíhaný trestný čin sa stal v roku 2014, a preto na výmeru uložených trestov mala vplyv aj doba do právoplatného odsúdenia obžalovaných. V. O. bol trest odňatia slobody správne v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený ako súhrnný, nakoľko stíhaného trestného činu sa dopustil skôr, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. OT/12/2015 zo dňa 30.3.2015. Určené skúšobné doby podmienečného odloženia výkonu trestov krajský súd vyhodnotil ako primerané. Z týchto dôvodov preto krajský súd napadnuté výroky okresného súdu o uložených trestoch považoval za zákonné a odvolanie prokurátora v tejto časti zamietol.

Pokiaľ sa týka namietaného výroku, ktorým súd rozhodol o povinnosti obžalovaných nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, ani v tejto časti nebolo zo strany krajského súdu zistené porušenie zákona. Poškodený si riadnym spôsobom pri svojom prvom výsluchu dňa 26.6.2015 voči obžalovaným uplatnil nárok na náhradu škody, a to podľa § 46 Tr. por. O tejto skutočnosti svedčí zápisnica o jeho výsluchu zažurnalizovaná na č.l. 49 spisového materiálu. Preto aj výroky súdu o náhrade spôsobenej škody boli vyhodnotené ako zákonné.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Žiline odvolania obžalovaných a prokurátora zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por., pretože neboli dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.